

Terhi Salmi

TANHUALA TUTUKSI

Perehdytyskansio ryhmäperhepäiväkotia Tanhualaan

**Opinnäytetyö
CENTRIA-AMMATTIKORKEAKOULU
Sosiaalialan koulutusohjelma
Joulukuu 2016**

TIIVISTELMÄ OPINNÄYTETYÖSTÄ

Centria-ammattikorkeakoulu	Aika Joulukuu 2016	Tekijä/tekijät Terhi Salmi
Koulutusohjelma Sosiaaliala		
Työn nimi TANHUALA TUTUKSI - perehdytyskansio ryhmäperhepäiväkoti Tanhualaan		
Työn ohjaaja Leena Raudaskoski		Sivumäärä 34 + 2
Työelämäohjaaja Anna Ritvonen		
<p>Toiminnallisen opinnäytetyön tavoitteena oli luoda perehdytyskansio Ryhmäperhepäiväkoti Tanhualaan. Tanhuala on maaliskuussa aloittanut yksityinen liikuntaan painottava ryhmäperhepäiväkoti Alavieskassa, joten perehdytyskansion tekeminen heille oli ajankohtainen. Perehdytyskansion tein yhteistyössä työntekijöiden kanssa.</p> <p>Työn teoreettinen osuus sisältää viisi lukua. Ensimmäinen luku koostuu toiminnallisesta opinnäytetyöstä. Toisessa luvussa käsittelen yleisesti ryhmäperhepäiväkoti Tanhualaa. Kolmas luku käsittelee perehdyttämistä, sen tavoitteita ja hyötyjä. Neljännessä luvussa käsittelen ryhmäperhepäivähoitoa päivähoidon muotona. Viimeisessä luvussa nostan esille liikuntaa varhaiskasvatuksessa. Liikuntaa painotan sen vuoksi, koska Tanhuala on liikuntapainotteinen ryhmäperhepäiväkoti.</p> <p>Ennen perehdytyskansion tekemistä laadin kyselyn työntekijöille, jotta heidän mielipiteensä tulisi näkyville. Perehdytyskansioon kokosin ryhmäperhepäiväkodin tärkeimmät asiat, joita voivat hyödyntää sekä nykyiset että uudet työntekijät. Kansioon laitoin yleisiä asioita Tanhualasta, kuten toiminta-ajatus, säännöt, arvot ja työvuorojen sisältö. Ensiapuohjeet kokosin kansioon työntekijöiden tarpeista. Tärkein osa kansiota oli ”työntekijän hyvä tietää” -osio. Se sisältää tietoa työntekijän oikeuksista ja velvollisuuksista. Kansiota tuli monipuolinen, helposti luettava sekä visuaalinen.</p>		
Asiasanat Liikuntakasvatus, perehdyttäminen, ryhmäperhepäivähoito, varhaiskasvatus		

ABSTRACT

Centria University of Applied Sciences	Date December 2016	Author Terhi Salmi
Degree programme Social Services		
Name of thesis GET TO KNOW TANHUALA. Orientation folder for group family day care unit Tanhuala		
Instructor Leena Raudaskoski	Pages 34 + 3	
Supervisor Anna Ritvonen		
<p>The aim of this practise-based thesis was to create an orientation folder for the group family day care unit Tanhuala. Tanhuala is a private group family day care unit in Alavieska that emphasizes physical education for children and opened in March 2016. As Tanhuala is a new unit, there was a real need for an orientation folder. The orientation folder was made in cooperation with all the employees.</p> <p>The theory part of the work consists of five chapters. The first chapter contains the practise-based thesis, the orientation folder. The second chapter gives an overall review of the Tanhuala group family day care unit. The third chapter concentrates on orientation, its goals and benefits. The fourth chapter discusses group family day care as a form of day care. The last chapter discusses the role of physical education in early childhood education as Tanhuala emphasizes physical education.</p> <p>Before the orientation folder was made the employees were given a questionnaire in order to gather their opinions. The orientation folder consists of the most important subjects for the benefit of both new and old employees. The folder includes common facts about Tanhuala, including business idea, rules, values and what duties are included in a work shift. The employees brought up the need for first aid instructions, and they were added to the folder. The most important part of the folder is the “good to know” section containing information about workers’ rights and duties. The folder turned out to be versatile, easy to read and visual.</p>		
Key words Physical education, orientation, group family day care, early childhood education		

TIIVISTELMÄ
ABSTRACT
SISÄLLYS

1 JOHDANTO	1
2 TOIMINNALLINEN OPINNÄYTETYÖ	3
3 RYHMÄPERHEPÄIVÄKOTI TANHUALA	5
4 PEREHDYTTÄMINEN	7
4.1 Perehdyttämisen lainsäädäntö.....	9
4.2 Perehdyttämisen tavoitteet.....	10
4.3 Perehdyttämisen hyödyt.....	11
5 RYHMÄPERHEPÄIVÄHOITO PÄIVÄHOIDON MUOTONA	12
5.1 Säädökset ryhmäperhepäivähoidossa.....	13
5.2 Ryhmäperhepäivähoidon muodot.....	14
5.3 Ryhmäperhepäivähoidon vahvuudet ja haasteet	15
6 LIIKUNTA VARHAISKASVATUKSESSA	17
6.1 Liikuntakasvatus	19
6.2 1-3-vuotiaan liikunta	20
6.3 4-6-vuotiaan liikunta	21
7 PEREHDYTYSKANSION TOTEUTUSPROSESSI	23
7.1 Kysely työntekijöille	24
7.2 Avoimet keskustelut.....	25
7.3 Perehdytyskansion rakentuminen.....	26
7.4 Ulkoasu, muotoilu ja viimeistely.....	27
8 ARVIOINTI JA POHDINTA	28
8.1 Perehdytyskansio	29
8.2 Yhteistyökumppanilta saatu palaute.....	30
LÄHTEET	32
LIITTEET	
KUVIOT	
KUVIO 1. Perehdytysprosessi.....	9
KUVIO 2. Perehdytyskansion rakentumisen prosessi.....	23

1 JOHDANTO

Tämän opinnäytetyön tavoitteena on ollut luoda yksinkertainen, mutta monipuolinen perehdytyskansio ryhmäperhepäiväkoti Tanhualaan, jota voivat hyödyntää sekä nykyiset työntekijät että harjoittelijat ja sijaiset. Olen panostanut myös kansion ulkonäköön, jotta se olisi käytännöllinen. Tavoitteena on ollut myös antaa vapaat kädet itse työntekijöille, sillä yhdessä miun ja heidän ideoistaan syntyi monipuolinen ja kattava kansio. Opinnäytetyössäni korostin liikunnan merkitystä, sitä kuinka paljon lasten tulisi liikkua päivähoitossa, ja sitä kuinka tärkeää liikunta on lapsille. Myös perehdyttämisestä kertominen on osa opinnäytetyötäni, sillä laki määrää perehdytyksestä.

Toisen opiskeluvuoden aikana tiesin jo itse, mistä tulen tekemään oman opinnäytetyöni ja aiheeksi varmistui perehdytyskansio. Koska suuntaudun varhaiskasvatukseen, aloin etsiä työelämästä kohdetta, kenelle perehdytyskansio olisi ajankohtainen. Suoritin kolmannen harjoittelun Alavieskassa sijaitsevassa ryhmäperhepäiväkoti Tanhualassa. Se on avannut ovensa maaliskuussa 2016, joten ajattelin harjoittelun aikana kysyä, olisiko heillä tarvetta perehdytyskansiolle. Tanhualan yrittäjä oli heti kiinnostunut ja innoissaan ideasta, mikä oli loistava ajankohta niin itselleni kuin heillekin. Koska yritys on uusi, heillä ei vielä perehdytyskansiota ollut, joten Tanhualan omistaja sanoi sen tulevan tarpeeseen.

Opinnäytetyötäni voidaan jatkossa aina täydentää ja päivittää. Koen sen olevan hyödyllinen työelämässä, sillä perehdyttämisestä puhutaan jatkuvasti, ettei siihen panosteta tarpeeksi. Perehdytyskansion olemassaolo on tärkeää, sillä kun työpaikalle tulee jatkuvasti sijaisia ja harjoittelijoita, olisi hyvä, että he saisivat riittävää informaatiota kyseisestä yrityksestä ja siitä, miten siellä toimitaan. Nykyisille työntekijöille perehdytyskansio on myös osa heidän arkeaan, sillä kansioon on koottu ryhmäperhepäiväkodin tärkeimmät asiat, josta ne ovat helposti löydettävissä.

Opinnäytetöinä tehtyjä perehdytyskansioita on tehty paljon päiväkoteihin ja ryhmäperhepäiväkoteihin. Opinnäytetyössäni hyödynsin Milka Peltokankaan ja Outi Tornbergin tekemää opinnäytetyötä päiväkotipeleihin Pelle Torppaan sekä Saara Hirven tekemää perehdytyskansiota ryhmäperhepäiväkoti Suvitulenpesään. Molemmista opinnäytetöistä sain paljon ideoita oman perehdytyskansion sisältöön.

Opinnäytetyön teoriaosuus koostuu viidestä pääluvusta. Ensimmäisessä luvussa kuvaan toiminnallista opinnäytetyötä, minkälainen se on ja mitä se sisältää. Toisessa luvussa käsitelen ryhmäperhepäiväkoti Tanhualaa, yleistietoja yrityksestä sekä mitä palveluja se tarjoaa asiakkailleen. Kolmas luku pitää sisällään perehdyttämisen. Tuon esille lait, jotka määrittävät perehdyttämistä, perehdyttämisen tavoitteet ja sen, mitä hyötyä perehdyttämisestä on niin uusille työntekijöille kuin itse perehdyttäjälle.

Neljännessä luvussa käsitelen ryhmäperhepäivähoitoa päivähoidon muotona. Se sisältää säädökset ryhmäperhepäivähoidossa, sen muodot sekä ryhmäperhepäiväkodin vahvuudet ja haasteet. Viimeinen luku sisältää liikuntaa varhaiskasvatuksessa. Nostan esiin liikuntakasvatuksen merkitystä, miten liikunta eroaa eri-ikäisillä lapsilla ja mitä se pitää sisällään.

Opinnäytetyön tarkoituksena oli luoda perehdytyskansio Tanhualaan. Opinnäytetyön loppuosassa on avattu perehdytyskansion prosessin kulkua, miten kansio on rakentunut sekä mitä se pitää sisällään. Kansion alkuvaiheessa tein työntekijöille kyselyn perehdytyskansioon liittyen, ja sitä kautta lähdin kokoamaan kansiota. Kansiota halusin tehdä yksinkertaisen, mutta monipuolisen kansion, joka on myös visuaalisesti houkutteleva. Opinnäytetyön lopussa on liitteenä valmis perehdytyskansio.

2 TOIMINNALLINEN OPINNÄYTETYÖ

Toiminnallinen opinnäytetyö on ammattikorkeakoulun tutkimukselliselle opinnäytetyölle oleva vaihtoehto. Tavoitteena ammatillisella kentällä on toiminnan järjestäminen, käytännön opastaminen ja ohjeistaminen. Alasta riippuen toiminnallisena opinnäytetyönä voidaan tehdä ammatilliseen käytäntöön suunnattu ohje, opastus tai ohjeistus, kuten perehdyttämispöytäkirja. Toiminnallisena opinnäytetyönä voidaan tehdä opas, kirja, kansio, vihko tai portfolio. Toiminnallisessa opinnäytetyössä yhdistyvät raportointi sekä käytännön toteutus. Tarkoituksena opinnäytetyöllä olisi olla käytännönläheinen, tutkimuksellinen, työelämälähtöinen sekä osoittaa riittävä alan tietojen ja taitojen hallinta. (Vilka & Airaksinen 2003, 9-10.)

Toiminnallisessa opinnäytetyössä olisi suositeltavaa löytää opinnäytetyölle toimeksiantaja. Sen avulla voidaan näyttää osaaminen laajemmin ja herättää työelämän kiinnostusta itseesi sekä työllistyminen on mahdollista. Opinnäytetyön avulla voi luoda suhteita sekä päästä kokeilemaan ja kehittämään omia taitoja työelämän kehittämisessä sekä harjoittaa omaa innovatiivisuutta. Opinnäytetyö lisää vastuuntuntoa, opettaa projektinhallintaa, joka sisältää täsmällisen suunnitelman tekemisen, tietyt toimintaehdot ja -tavoitteet ja aikataulutetun toiminnan sekä tiimityön. (Vilka & Airaksinen 2003, 16-17.)

Raportointi kuuluu osaksi toiminnallista opinnäytetyötä, jossa on täytettävä tutkimusviestinnän vaatimukset, vaikka se osin eroaisikin empiiristen toiminnantutkimusten raportoinnista. Se mitä, miten ja miksi on tehty, mitä työprosessi sisältää sekä mihin tuloksiin ja johtopäätöksiin on päästy, selviää raportista. Siinä arvioidaan myös, miten oma prosessi, tuotos (tuote) ja oppiminen on toteutunut. Raportin perustella voidaan päätellä, miten opinnäytetyö on onnistunut. Opinnäytetyö on sekä persoonallisen että ammatillisen kasvun väline, ja kertoo ammatillisesta osaamisesta lukijalle. (Vilka & Airaksinen 2003, 65.)

Produkti eli tuotos, joka on usein kirjallinen, liitetään toiminnalliseen opinnäytetyöhön. Tuotoksella on toisenlaiset tekstuaaliset vaatimukset kuin opinnäytetyöprojektilla. Raportissa tuodaan esille oppimista sekä prosessin kuvausta. Tuotoksen sisältö puhuttelee kohde- ja käyttäjäryhmää. Tämä kaksijakoisuus on hyvä pitää mielessä alusta alkaen, kun tehdään toiminnallista opinnäytetyötä. (Vilka & Airaksinen 2003, 65.)

Toiminnallisen opinnäytetyön tarkoituksena oli luoda produkti eli tuotos, joten minun tehtäväni on luoda perehdytyskansio ryhmäperhepäiväkoti Tanhualaan. Perehdytyskansio pitää sisällään yrityksen tärkeimpiä asioita sekä yleisiä asioita liikunnasta ensiapuun.

3 RYHMÄPERHEPÄIVÄKOTI TANHUALA

Tanhuala on Alavieskassa toimiva yksityinen ryhmäperhepäiväkoti, jonka on perustanut yksityinen yrittäjä maaliskuussa 2016. Hän myös itse työskentelee oppisopimuksella Tanhualassa. Perustamisidea lähti liikkeelle hoitopaikkojen tarpeesta, sillä Alavieskan kunnalla ei ollut tarjota tarpeeksi hoitopaikkoja lapsimäärälle. Ryhmäperhepäiväkoti tuottaa lasten päivähoitopalveluja Alavieskan ja lähialueen lapsiperheille. Päivähoitopaikkoja on tarjolla yhteensä 12 kokopäiväistä hoitopaikkaa tai esimerkiksi 10 kokopäiväistä hoitopaikkaa ja 4 osapäivähoitopaikkaa (hoitoaika 10-15 päivää kuukaudessa).

Tanhuala työllistää kolme lastenhoitajaa. Ruoka valmistetaan itse päiväkodin keittiössä, eineksiä välttäen sekä painostaen lähiruokaan unohtamatta ekologisuutta. Toimitilat on suunniteltu suuren paritalon toiseen asuntoon, jossa tilaa on noin 136,3 m². Päiväkodilla on valmiiksi aidattu piha, jota on mahdollista laajentaa suuremmaksi, jotta voidaan järjestää mahdollisimman monipuolisia liikuntalajeja pihapiiriin.

Ryhmäperhepäiväkoti tarjoaa laadukasta varhaiskasvatusta säilyttäen pienet ryhmäkoot, kiireettömän sekä kodinomaisen ja lämpimän tunnelman. Painotuksena on ulkoilu ja liikunta, joka myös on Tanhualan teemana. Suositusten mukainen liikuntamäärä täyttyy päivittäin. Liikuntaa tulee liikuntatuokioissa sekä normaalin päiväohjelman aikana. Lasten onnistumisen kokemukset sekä liikunnan ilo ovat ryhmäperhepäiväkodille tärkeitä asioita. Uusia liikuntataitoja opetellaan hauskojen leikkien ja pelien innostamana. Normaalin viikko-ohjelman lisäksi ryhmäperhepäiväkoti tarjoaa lapsille retkipäiviä, kädentaitoja, vapaata leikkiä, musiikkia sekä satuja ja loruja.

Ryhmäperhepäiväkodin arvoja ovat rauhallisuus, kiireettömyys, liikunta, kodinomaisuus, syli sekä kasvatuskumppanuus. Rauhallisuudella tarkoitetaan liiallisen hälinän välttämistä, jotta ympäristö olisi mieluinen myös niille lapsille, jotka eivät siedä melua. Päivärytmi on kiireetön,

pyrkimyksenä aikatauluttomuuteen sekä menemällä lasten ehtojen mukaisesti eteenpäin. Liikunta on osa arkea, sillä päiväkotit täyttävät liikuntasuosituksen mukaiset vaatimukset. Päivittäin liikutaan vähintään kaksi tuntia päivässä. Kodinomaisuus tulee näkyviin siinä, kun tilat ovat kodinmäisiä, ruoka valmistetaan itse sekä käytäntö on kodinmukaista toimintaa. Mahdollisuuksien mukaan lapsille annetaan paljon aikaa ottamalla heitä syliin, antamalla kahdenkeskeistä aikaa sekä kuuntelemalla lasta. Kasvatuskumppanuudella tarkoitetaan yhteistyötä vanhempien kanssa, johon pyritään puolin ja toisin lasten parasta ajatellen.

Tanhuala on liikuntateema-päiväkoti, mikä on uusi asia paikkakunnalla. Vanhempien ei tarvitse huolehtia päiväkodin hinnasta, sillä se on kunnallisella tasolla. Vanhempien kiinnostusta voi lisätä myös ryhmäkoko, joka on Tanhualassa pienempi kuin kunnallisessa. Haasteena päiväkodille on kunnallinen päiväkotit, sillä se on tunnetumpi sekä tunnetut perhepäivähoitajat. Suurimpana haasteena koetaan lapsimäärien väheneminen. (Ryhmäperhepäiväkoti Tanhuala 2016.)

4 PEREHDYTTÄMINEN

Työ on merkittävä osa ihmisten elämässä. Siihen tarvitaan opastamista tavalla tai toisella. Kun uusi työntekijä aloittaa uuden työnsä tai tehtävänsä, saa hän siihen ohjausta kokeneemmalta tekijältä silloin, kun se on ollut mahdollista. Perehdyttämisessä on ollut ennen kysymys ensisijaisesti työhön opastamisesta. Laajempaa perehdyttämistä kuten yritykseen ja työyhteisöön tutustumista ei pidetty tärkeänä, koska työympäristöt eivät olleet monimutkaisia. Nykyään tärkeäksi noussut laajempi perehdyttäminen katsotaan hyväksi, sillä pelkkä työnopastaminen ei enää riitä. Se miten organisaatio toimii, ja miksi se on olemassa, tulee tulevan työntekijän ymmärtää. Tämä tarkoittaa sitä, että perehdyttäminen on tullut entistä monimuotoisemmaksi ja laajemmaksi kuin mitä se oli aikaisemmin. (Kupias & Peltola 2009, 13.)

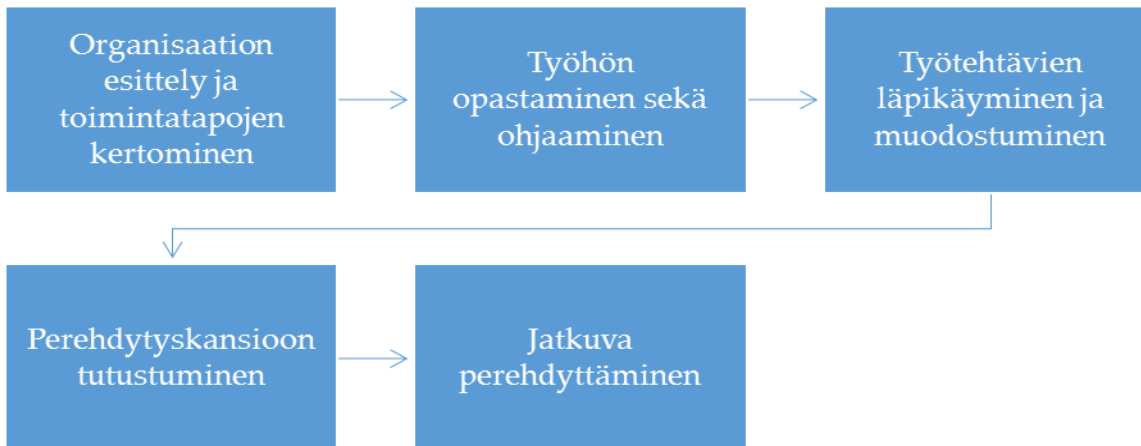
Perehdyttämistilanteessa esimiehen on kerrottava tulokkaalle, miten hänen työtehtävänsä tukee koko yrityksen menestymistä ja mitä tuloksia hänen on saatava aikaan. Usein työtehtävä on selkeä, etukäteen määritelty ja muun työyhteisön tiedettävissä. Toisinaan tehtävä voi muoutoutua vasta perehtymisen myötä, perehtyjän osaamisen ja kokemuksen perusteella. Työntekijää helpottaa, jos työhön liittyvät tärkeimmät asiat löytyvät kirjallisena esimerkiksi perehdytyskansiosta, jota voidaan omaksua silloin, kun on aikaa sekä palata tarkistamaan niitä pitkin matkaa. Perehdyttämiseltä odotetaan monenlaisia asioita. Perehtyminen ja oppiminen työhön voi tapahtua seuraamalla toista työntekijää, tutustumalla kirjalliseen materiaaliin tai kokeilemalla. Monet tulevat työntekijät arvostavat sitä, että kirjallinen materiaali on valmiina odottamassa. (Kupias & Peltola 2009, 69-70.)

Uudelle työntekijälle tulee lyhyen ajan sisällä paljon uutta asiaa, joten opastajalla täytyy löytyä kärsivällisyyttä asioiden kertaamiseen ja työn toistamiseen. Alkuun on hyvä luoda luonteva keskusteluilmapiiri uuden työntekijän kanssa, sillä turvallisessa ilmapiirissä oppii helpommin. Uuden työntekijän rinnalla on syytä kulkea koko ajan, eikä häntä tulisi jättää yksin. Hänelle on myös hyvä kertoa, keneltä hän saa apua tarvittaessa. (Ahokas & Mäkeläinen 2013, 10.)

Viime kädessä uuden henkilön perehdyttämisvastuu on esimiehellä. Pienessä toimivassa työyhteisössä on luontevaa, että perehdyttäminen on suurimmaksi osaksi esimiehen vastuulla, kun taas isommassa organisaatiossa, jossa vaihtuvuus on suuri, esimies on antanut perehdyttämisvastuunsa jollekin muulle taholle. Osavastuu voi olla yrityksen henkilöosastolla, työyhteisöön nimetyllä perehdyttäjällä, yksikön sihteerillä tai useammalla tulokkaan työkaverilla. Suuressa työyhteisössä on ominaista, että tulokkaan perehdyttämiseen osallistuu suuri joukko perehdyttäjiä. (Kupias & Peltola 2009, 94-95.)

Perehdyttäminen on jatkuva prosessi (KUVIO 1). Perehdyttämistä miettiessä on tärkeää ajatella, että se koskee myös vanhoja työntekijöitä. Yrityksen sisällä tapahtuvat muutokset vaikuttavat tehtäviin sekä toimintatapoihin. Työntekijät joutuvat muutoksessa sopeutumaan uuteen tilanteeseen, mikä voi aiheuttaa henkistä kuormitusta. Pitempään työssä olevat tarvitsevat opetusta ja tukea uusissa tilanteissa sekä uusiin tehtäviin siirryttäessä. Perehdytys sekä opastaminen helpottavat ja jouduttavat työtä, ja lisäävät tärkeyttä henkilöstön kehittämiselle. Niitä voidaan kutsua investoinneiksi, sillä ne lisäävät henkilöstön osaamista, parantavat laatua, vähentävät työtapaturmia ja poissaoloja sekä tukevat työssä jaksamista. Perehdyttäminen on etenevä prosessi, jota tarvittaessa tullaan kehittämään henkilöstön ja työpaikan tarpeiden mukaan. (Ahokas & Mäkeläinen 2013, 5.)

Keskustelu on yksi työnohjauksen menetelmä. Ohjausta antaa työyhteisön ulkopuolinen, tehtävään koulutettu henkilö. Hän pitää yksilö- tai ryhmänohjausta, missä painotetaan myös työntekijöiden omaan pohdintaan. Konkreettista yksilöohjausta jonkin työtehtävän suorittamiseen on valmentamista eli Coachausta. Sen tarkoituksena on olla täsmällisempää kuin työnohjaus tai mentorointi, jossa tuetaan työntekijää yksittäisten tehtävien oppimisessa. (Hirvi 2009, 14-15 [Kjelin & Kuusisto 2003, 229-230].)

KUVIO 1. Perehdytysprosessi (Salmi, 2016)

4.1 Perehdyttämisen lainsäädäntö

Työturvallisuuslaissa määritellään suorat viittaukset ja määräykset perehdyttämiseen. Työn vastaanottajan on huolehdittava siitä, että työntekijä perehdytetään työhön ja työpaikan olosuhteisiin, työsuojelutoimenpiteisiin sekä tarvittaessa työsuojelun yhteistoimintaan ja tiedottamista ja työterveyshuoltoa koskeviin järjestelyihin. (Työturvallisuuslaki 23.8.2002/738, §3.)

Työnantajan on jaettava uusille työntekijöilleen tarpeelliset tiedot työpaikan haitta- ja vaaratekijöistä. On myös huolehdittava siitä, että uuden työntekijän työkokemus sekä ammatillinen osaaminen otetaan huomioon. Ennen uuden työn tai tehtävän aloittamista työntekijä tulee perehdyttää monipuolisesti työn sisältöön, työpaikan olosuhteisiin, työ- ja tuotantomenetelmiin, työssä käytettäviin työvälineisiin ja niiden käyttämiseen oikein sekä turvallisiin työtapoihin. Työn haittojen ja vaarojen ehkäisemiseksi työntekijälle on myös määrätty annettavan opetusta ja ohjausta. Työnantajalla on myös velvollisuus täydentää tarvittaessa opetusta ja ohjausta. (Työturvallisuuslaki 23.8.2002/738, §14.)

Työturvallisuuslaissa käsitellään myös työnantajan sijaisuudesta. Tässä tapauksessa käyttäydään samalla tavoin, kuin uuden työntekijän kanssa. Työnantajan on huolehdittava siitä, että tulevalla sijaisellaan on riittävä pätevyys työhön, hänet on riittävästi perehdytetty tehtäväänsä ja hänellä on asianmukaiset edellytykset tässä tarkoitettujen tehtävien hoitamiseen. (Työturvallisuuslaki 23.8.2002/738, §16.)

4.2 Perehdyttämisen tavoitteet

Perehdyttämisen tarkoituksena on antaa työnopastusta, jossa työntekijä saa opastuksen työpaikan toimintaan, työvälineisiin, uuteen tehtäväänsä ja työturvallisuuteen. Tehtävään perehdyttäminen on tehty vasta silloin, kun sekä opastettava että opastaja yhdessä katsovat tehtävän osaamisen kriteerit täytetyiksi. (Työterveyslaitos 2015.)

Tavoitteena on aina saada aikaan hyvä perehdytys. Kun perehdytys on tapahtunut hyvin, hyödyt näkyvät innostumisena, kiinnostuneisuutena työtä sekä työpaikkaa kohtaan, sitoutumisena, haluna oppia vieläkin enemmän sekä osaamisen lisääntymisenä. Alkuperehdytys on tärkeä tehdä tehokkaasti, jotta saadaan uusi työntekijä nopeasti työtehtävien pariin ja osaksi työyhteisöä. Uudelle työntekijälle on nimettävä perehdyttäjä, jotta hän voi toimia käytännön opastajana, tukihenkilönä tai ihan vain kysymyksiin vastaajana perehdytettävälle. (Työterveyslaitos 2011.)

Motivaatio ja sitoutuminen työpaikalle ovat sekä työntekijän että työnantajan kannalta hyvää tuottavia asioita. Motivaatiotekijöiden ja niiden vaikuttaminen perehdytykseen on hyvä työntekijän tunnistaa. Työntekijän tulevan tehtävän olisi hyvä olla mielekäs, sillä se takaa innostumista. Työntekijän käsitykseen uudesta työsuhteesta vaikuttavat niin pienet kuin merkittävätkin asiat. (Kupias & Peltola 2009, 64.)

4.3 Perehdyttämisen hyödyt

Hyvään perehdyttämiseen sisältyy uuden työntekijän osaaminen ja se, että perehdytysprosessin aikana tulisi työntekijän osaamista hyödyntää mahdollisimman paljon. Työnantaja sekä koko työyhteisö ja uusi työntekijä hyötyvät siitä, joten hyvällä perehdyttämällä autetaan kaikkia tahoja onnistumaan. Kansantaloudelliset hyödyt ovat suuria perehdyttämässä. Edellytyksenä perehdyttämällä on luoda perusta työntekijän tyytyväisyydelle, terveenä pysymiselle sekä työn tuottavuudelle. Alkuun päästään hyvällä perehdyttämällä, mutta työnteon ja kehittymisen mahdollisuudet ovat sen jälkeen vaalittava työpaikalla. (Kupias & Peltola 2009, 19-20.)

Hyvin hoidettu perehdyttäminen vähentää myös tapaturmien ja turvallisuusriskien syntymistä. Perehdyttäminen sitouttaa ja auttaa työntekijää sitoutumaan myönteisesti työyhteisöä ja työtä kohtaan. Kun taidot karttuvat, työn laatu ja tehokkuus paranevat, sekä ammattitaito kehittyy. Se myös vähentää virheiden määrää, sekä niiden korjaamiseen tarvittavaa aikaa. (Ahokas & Mäkeläinen 2013, 5.)

Perehdyttämiseen kuuluu, että jokainen työyhteisössä oleva jäsen tuntee omalta osaltaan olevan vastuussa uuden tulokkaan perehdyttämisestä. On tärkeää, että jokaisella työntekijällä olisi oma osansa tulokkaan perehdyttämisestä, sillä näin he saavat jo alkuvaiheessa tutustua tulokkaaseen. (Kupias & Peltola 2009, 81.)

Viime kädessä hyvä perehdyttäminen punnitaan yksittäisissä perehdyttämistilanteissa. Tarkoituksenmukaiset rakenteet ja puitteet antavat hyvät edellytykset laadukkaalle perehdyttämiselle. Perehdyttäminen epäonnistuu, jos kohtaaminen oppimis- ja ohjaamistilanteissa epäonnistuu. Perehdyttäjällä tulee olla osaamista ja tietoa, sillä hänen tehtävänsä on edistää uuden tulokkaan oppimista. (Kupias & Peltola 2009, 111-112.)

5 RYHMÄPERHEPÄIVÄHOITO PÄIVÄHOIDON MUOTONA

Perhepäivähoidon muodoista uusin on ryhmäperhepäivähoito. Hoitomuotona se on perinteisen perhepäivähoidon ja päiväkotihoidon välimaastossa. Siihen parhaimmillaan sisältyy sekä perhepäivähoidon että päiväkodin parhaita puolia. Perhepäivähoidon ominaisuuksista ryhmäperhepäivähoidossa tulisi yhdistyä muun muassa perushoito, arjen pedagogiikka sekä kodinomainen toiminta- ja oppimisympäristö. Päiväkodin hyvistä ominaisuuksista mukana tulisi olla sisarusryhmän mielekkyys, suunnitelmallisuus, työyhteisöllisyys sekä toiminnan tavoitteellisuus. (Väisänen 2007, 10-11.)

Laaja ja suppea tulkinta ovat päivähoidon perustehtävän määrittelynä. Suppea tulkinta sisältää päivähoidon perustehtävä sisältää lapsen hoidon, kasvatuksen sekä opetuksen. Näitä kolmea tehtävää voidaan kutsua päivähoidon ydintehtäväksi. Päivähoidossa tehdään perustehtävien lisäksi verkostotyötä neuvolan, puheterapian, lastensuojelun ja koulun kanssa sekä tiivistä yhteistyötä vanhempien kanssa. (Koivunen 2009, 11.)

Suomen ensimmäinen ryhmäperhepäivähoitokoti perustettiin vuonna 1988 Vantaalle. Toiminta alkoi nopeasti leviämään ja vuonna 2003 Kunnallisen työmarkkinalaitoksen tekemän selvityksen mukaan ryhmäperhepäiväkoteja oli jo 1196. Työmarkkinalaitoksen selvitys osoittaa, että ryhmäperhepäivähoito on vakiinnuttanut asemansa yhtenä merkittävänä päivähoitomuotona. (Väisänen 2007, 10-11.)

Ryhmäperhepäiväkoti eli ryhmis perustetaan siten, että kunta varaa, varustaa ja ylläpitää ryhmäperhepäivähoidon tilat, jotka valitaan samoilla kriteereillä kuin perhepäiväkodin tilat. Toiminnallista sisältöä voi verrata perinteisen päiväkodin sisältöihin. Niitä ovat vapaa leikki, ohjattu leikki, kädentaidot, musiikkituokiot, liikunta, ulkoilu ja työtehtävät. (Väisänen 2007, 10-11.)

Ryhmäperhepäiväkoti Tanhuala on yksityinen päiväkoti. Yksityinen päiväkoti tuottaa lasten päivähoitoa. Sen voi perustaa yksityinen henkilö, säätiö tai yhteisö, joka tuottaa liike- tai ammattitoimintaa korvausta vastaan. (Varhaiskasvatuslaki 28.12.2012/909, §16.)

5.1 Säädökset ryhmäperhepäivähoidossa

Vuonna 1990 tulleen päivähoitoasetuksen 8 §:n mukaan perhepäiväkodissa kaksi hoitajaa voi samanaikaisesti hoitaa enintään kahdeksaa lasta sekä näiden lisäksi osapäiväisesti kahta esiopetuksessa olevaa tai koulunkäynnin aloittanutta lasta. Kolme hoitajaa voi hoitaa samanaikaisesti kahtatoista lasta, jos paikalliset olosuhteet otetaan huomioon. Vähintään yhdellä hoitajista tulee olla ammatillinen kelpoisuus, mikä on määrätty sosiaalihuollon ammatillisen henkilöstön kelpoisuusehdoista annetun asetuksen 16 §:ssä. Käytännössä hänellä tulee olla tehtävään soveltuva kouluasteinen sosiaali- ja terveydenhuoltoalan ammatillinen tutkinto, esimerkiksi lastenhoitaja, päivähoitaja tai lähihoitaja. Halutessaan kunta voi ylittää tämän minimikelpoisuusehdon ja palkata kolmanneksi työntekijäksi lastentarhanopettajan, sosiaalikasvattajan tai sosionomin. (Väisänen 2007, 12-13.)

Ryhmäperhepäivähoitoa koskee sama lainsäädäntö kuin muutakin päivähoitoa. Lainsäädäntö ei tunne ryhmäperhepäivähoitoa omannimisensä hoitomuotona. Päivähoitolaissa ja -asetuksessa ei ole ryhmäperhepäivähoitoa koskevia erityissäädöksiä. Oulussa (2005) olleessa perhepäivähoidon kehittämisseminaarissa nousi tarve täydentää lainsäädäntöä määrittämällä tarkemmin ne erityiset syyt ja paikalliset olosuhteet, jolloin pystytään perustamaan 12 lapsen ja kolmen työntekijän ryhmis. Tämän lisäksi seminaarissa toivottiin lainsäädäntöön vuorohoitoa koskevaa erityisohjeistusta. Ohjeistusta odotettiin henkilöstön ja lasten väliseen suhdeluvun määrittämiseen, hoitajakson ja hoitotuntien kuukausittaisen enimmäismäärän asettamiseen, kuntouttavan varhaiskasvatuksen ja esiopetuksen järjestämiseen sekä vuorohoidon maksukäytäntöön. (Väisänen 2007, 12-13.)

Vuoden 2016 uudistuksen yhteydessä muutettiin ammattihenkilöiden ja lasten välistä suhdelukua. Päivähoitoasetuksen 6 §:n 1 momentin yksi sana muutettiin. Uudistuksen tultua voimaan päiväkodissa yhden henkilön tulee omistaa ammatillinen kelpoisuus. Näin hän voi hoitaa enintään kahdeksaa kokopäivähoidossa olevaa kolme vuotta täyttäneitä lasta. Tämä uudistus ei koske ryhmäperhepäivähoidossa olevaa suhdelukua, joten se pysyy samana kuin on aikaisemmin ollut. (Mahkonen 2016, 250-251.)

5.2 Ryhmäperhepäivähoidon muodot

Ryhmäperhepäiväkodin perustamiseen ja muotoon vaikuttaa merkittävästi kunnan elinkeinorakenne. Ilta-, yö- ja viikonloppuhoitoa tarjoavia ryhmiä tarjotaan niillä paikkakunnilla, jossa on paljon säännöllistä kolmivuorotyötä kuten hoito- tai tehdastyötä tekeviä lasten vanhempia. On todettu, että kuntalaisten, päivähoitoa tarvitsevien lasten vanhempien, perhepäivähoitajien sekä asukasyhdistyksien aktiivisuudella on merkittävä vaikutus ryhmisten perustamisessa. (Väisänen 2007, 13-15 [Väisänen 1997].)

Väisäsen selvityksen (1997) mukaan ryhmäperhepäivähoitokodit voidaan jakaa eri muotoihin sen perusteella, miten ne ovat avoinna. Päiväryhmikset ovat yleensä toiminnassa maanantaista perjantaihin noin kello 6.30-17.00 välisenä aikana. Pidentetty päiväryhmiksen toiminta-aika on maanantaista perjantaihin kello 6.00-18.00 välisen ajan. Kaksivuororyhmis on avoinna maanantaista perjantaihin noin kello 5.00-22.00. Vuororyhmiksen aukioloaika määräytyy tarpeen mukaan maanantaista sunnuntaihin läpi vuorokauden. Viimeisenä eli kuudentena muotona ovat varahoitoryhmikset, jotka ovat avoinna yleensä maanantaista perjantaihin kello 6.00-18.00, ja ovat tarkoitettu ensisijaisesti perhepäivähoitolasten varahoitopaikoiksi. (Väisänen 2007, 13-15 [Väisänen 1997].)

Tunnusomaista ryhmäperhepäiväkodeille on, että ne voivat muuttaa muotoaan tilanteiden ja kysynnän mukaan nopeasti ja joustavasti. Ryhmiksen aukioloajat määräytyvät hoitolasten

vanhempien työvuorojen mukaisesti ja ne voivat vaihdella päivittäin. Näissä tapauksissa lasten yhtäkkiset poissaolot voivat välittömästi muuttaa aukioloaikaa sekä henkilökunnan työvuoroja. Joissakin kunnissa on sovittuna työntekijöille säännöllinen aukioloaika, jolloin lasten poissaolot eivät vaikuta ryhmäperhepäiväkodin aukioloaikaan eivätkä työntekijöiden työvuoroihin. Jos hoitolapsia ei jostain syystä olisikaan yhtään paikalla, työntekijöille osoitetaan muuta työtä joko omassa ryhmäperhepäiväkodissa tai kunnan muissa toimipisteissä, esimerkiksi päiväkodissa tai vanhainkodissa. (Väisänen 2007, 13-15 [Väisänen 1997].)

5.3 Ryhmäperhepäivähoidon vahvuudet ja haasteet

Ryhmäperhepäivähoito on aiheuttanut paljon keskustelua puolesta sekä vastaan. Ihmettelyä ja keskustelua on syntynyt hoidettavien lasten lukumäärästä sekä työntekijöiden koulutustasosta. Esiopetuksen järjestämisestä sekä pedagogisesta vastuusta ollaan myös keskusteltu, sillä ryhmäperhepäiväkodissa ei yleensä ole läsnä olevaa johtajaa eikä pedagogisen koulutuksen saaneita työntekijöitä. Toiminnan katsotaan olevan yksi perhepäivähoidon vaihtoehtoista, josta on noussut ristiriitaa ryhmäperhepäiväkodissa. Lasten vanhemmat ovat sitä mieltä, että hoito on päiväkotitoimintaa, mikä tarkoittaa sitä, että odotukset ja toiveet tulevat sieltä. Hoidon luonteeseen vaikuttaa se, miten viranhaltijat mieltävät ryhmäperhepäiväkodin. Perhepäivähoidon ohjaajalla on todennäköisesti erilaiset tavoitteet kuin samanaikaisesti toimivalla päiväkodin johtajalla. (Väisänen 2007, 11.)

Ryhmäperhepäivähoitoon liittyy niin myönteisiä kuin kielteisiä piirteitä. Vahvuutena ovat pienet, perhepäivähoidon omaiset ryhmät kahden hoitajan ryhmissä sekä vaihtoehtojen lisääminen perhepäivähoitajan työuralle. Haasteena ovat liian suuret, päiväkotitoimintaa vastaavat lapsiryhmät, liialliset lasten ja aikuisten vaihtuvuudet ryhmissä sekä lasten hoitoaikojen ja vanhempien työaikojen yhteensovittamisen vaikeudet. (Perhepäivähoidon kehittämisen suuntia 2007, 46-47.)

Perhepäivähoidossa sisältäen sekä perhepäivähoidon että ryhmäperhepäivähoidon oli vuonna 2005 kaikista päivähoitolapsista 29 prosenttia. Tulevina vuosina perhepäivähoitajien eläköityminen kasvaa. Vuosittain eläkkeelle jää noin 500 perhepäivähoitajaa. Uusia perhepäivähoitajia on vaikeaa rekrytoida, vaikka nuorten perhepäivähoitajien määrä on noussut viime aikoina. Nämä muutokset tulevat vaikuttamaan perhepäivähoidon tulevaisuuteen. Tulevaisuutta ajatellen perhepäivähoidon osuus hoitomuotona säilytetään, vaikka eläkkeelle siirrytään, koska perhepäivähoidon koulutusta ja työoloja kehitetään jatkuvasti. (Alila & Kronqvist 2007, 38.)

6 LIIKUNTA VARHAISKASVATUKSESSA

Tähän opinnäytetyöhön otan yhdeksi osa-alueeksi liikunnan varhaiskasvatuksessa. Ryhmäperhepäiväkoti Tanhuala on liikuntaan painottuva päiväkoti, jossa lapset liikkuvat päivittäin vähimmäismäärän kaksi tuntia. Tanhualassa liikuntaa on päivittäin toiminnallisissa aamupii-rissä, ulkoilutilanteissa yhteisleikeillä, vapaassa leikissä sekä liikunnallisissa siirtymätilanteissa.

Lapsi kokee sisäisesti synnynnäisen tarpeen liikkua. Liikuntaa tarvitaan, koska sen kerrotaan olevan edellytys lapsen kasvulle ja normaalille fyysiselle kehitykselle. Päivittäiset liikuntaharjoitteet auttavat motorista kehittymistä. Lapsen saadessa kokeilla uusia asioita riittävästi, motoriset taidot kehittyvät. Hän tarvitsee toistoa uusien taitojen oppimisessa erilaisissa ympäristöissä käyttäen erilaisia välineitä. Lapsi tarvitsee liikuntaa ja leikkimistä hyvinvointinsa ja terveytensä tueksi, siksi on tärkeää rohkaista vähän liikkuvia lapsia enemmän. Päivittäisen liikunnan kokonaismäärä tulee olla vähintään kaksi tuntia päivässä, sekä sen täytyy olla reipasta ja riittävän kuormittavaa. (Varhaiskasvatuksen liikunnan suositukset 2005, 10.)

Helsingin sanomat esittelee pienten lasten uudet liikuntasuositukset. Ministeriö perustelee julkaisussa sen, mitä lasten liikunta on nykyään. Uudessa liikuntasuosituksessa kehoitetaan aikuisia luopumaan kielloista, rajoituksista sekä antaa lasten leikkiä vauhdikkaasti. Lasten mieluisia kokemuksia ja kokeiluja liikunnan merkeissä halutaan lisätä. Lasten päivittäisen liikunta-annoksen pitäisi sisältää reippaan ulkoilun ja kevyen sisäliikunnan lisäksi myös vauhdikasta menoa. Kaksi tuntia päivässä on ollut suosituksena, mutta nyt alle kahdeksanvuotiaiden pitäisi liikkua vähintään kolme tuntia päivässä. (Kylmänen HS 2016.)

Lasten liikunnan ja urheilun tehtävänä on, että opetetaan lapset liikkumaan monipuolisesti. Lapset haluavat liikkua ja nauttivat siitä. He haluavat kokeilla omia voimiaan ja kykyjään.

Olisi tärkeää, että lapsella olisi mahdollisuus päivittäiseen sekä ohjattuun että vapaaseen liikuntaan. Identiteetin kannalta oman kehon kokeminen on tärkeää. Käsitys omasta kehosta ja kyky kontrolloida omaa kehoaan on olennainen osa lapsen kehitystä. Liikkuessaan lapsen on helppo puhua siitä, kuinka hän kokee jonkin liikkeen tai miltä hänestä tuntuu. Liikunnan avulla lapsi voi hyvin kehittää tietoisuuden tunnetta omasta kehostaan. (Hiltunen 1997, 100-101.)

Kun lapsi liikkuu, taataan normaali fyysinen kasvu ja kehitys. Geenit määrittelevät lapsen kehityksen reunaehdot, mutta suurin vaikuttaja on ympäristö. Kun kasvuolosuhteet (riittävä ravinto, hygienia ja uni) ovat kunnossa, turvaa se lapsen luiden, lihasten ja jänteiden vahvistumisen. Se miten hyvin lapsi selviää arkielämän vaatimuksista, esimerkiksi minkälaisia matkoja lapsi jaksaa liikkua omilla lihasvoimilla riippuu lapsen hengitys- ja verenkiertoelimistöstä. Nivelten ja jänteiden liikkelaajuus sekä kireys vaikuttavat siihen, kuinka notkea lapsi on. Jotta lapsi olisi notkea, edellyttää se monipuolista liikkumista ja leikkimistä. (Hujala & Turja 2016, 138-139 [Malina, Bouchard & Bar-Or 2004].)

Arjen valinnoissa ja kasvattajayhteisön toiminnassa on tärkeää, että lapset saavat päivittäiseen liikkumiseen mahdollisuuden. Kasvattajien tulee luoda ympäristö sen mukaan lapsille, että se olisi virikkeellinen, esteetön, turvallinen. Hyvin luotu varhaiskasvatusympäristö mahdollistaa lapsen luonnollista liikkumista sekä herättää lapsen halun oppia uutta ja innostaa kehittämään omia taitojaan. Ympäristö on hyvä olla sopivan haasteellinen, leikkimään ja liikkumaan motivoiva. Liikuntavälineet tulee olla lasten käytettävissä, jotta lapset saavat leikkiä niillä myös omaehtoisen liikunnan aikana. Liikkuva lapsi tarvitsee tilaa, joten sisätiloissa tulee olla mahdollisuus vauhdikkaaseen liikkumiseen, leikkimiseen ja pelaamiseen. (Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet 2005, 22-23.)

Mitä monipuolisemmin lapsi liikkuu ja liikuttaa itseään, sitä paremmat liikuntataidot hänelle kehittyvät. Kun taidot ovat hyvät, lapsi etsii vaativimpia tehtäviä ja haastaa itseään vaikeam-

milla taidoilla ja tempuilla. Kun lapsi saa paljon onnistumisen kokemuksia ja oivalluksia, riemuitsee hän siitä. Lapsi saa suurta mielihyvää siitä ja haluaa niitä lisää, näin voidaan sanoa, että lapselle voi muodostua liikunnallinen elämäntapa tällä tavoin. (Sääkslahti 2015, 142 [Stodden, Goodway, Langendorfer, Robertson, Rudisill, Garcia, Garcia 2008, 290-306].)

6.1 Liikuntakasvatus

Liikuntakasvatus käsitteenä tarkoittaa toimintaa, jossa liikuntaan liittyviä ilmiöitä tarkastellaan kasvatuksellisesta näkökulmasta. Sen tavoitteena on tukea lasten kokonaisvaltaista kehitystä liikunnan avulla ja pyrkiä luomaan lapselle edellytyksiä omaksua liikunnallisesti aktiivinen elämäntapa. Tavoitteeksi on kiteytetty ”kasvattaa liikuntaan liikunnan avulla”. Liikuntaan kasvaminen nähdään fyysisesti aktiivisten toimintatapojen omaksumisena sekä terveyteen ja päivittäiseen hyvinvoinnista huolehtimiseen liittyvien taitojen, tietojen ja asenteiden opettamisena. Kasvattajalta tämä edellyttää sitä, että luodaan sellainen liikkumiseen mahdollistava ja innostava oppimisympäristö ja -tilanteet, joissa lapsella on mahdollisuus saada myönteisiä kokemuksia niin liikkumisesta kuin myös omasta kehostaan. (Sääkslahti 2015, 151 [Jaakola, Liukkonen, Sääkslahti 2013, 288-297].)

Liikuntakasvatusta lapsille toteutetaan perheissä, perhepäivähoidossa, päiväkodeissa, kerho- ja puistotoiminnassa sekä liikuntajärjestöissä. Kaikissa näissä välitetään lapselle liikkumiseen ja liikuntaan liittyviä tietoja, taitoja, kokemuksia, arvoja, asenteita sekä odotuksia. Näillä kaikilla on vaikutus siihen, millaiseksi lapsen käsitys liikunnasta ja itsestä liikkujana muodostuu. Kasvattajan toiminta vaikuttaa siihen, millaisia mahdollisuuksia lapsella on löytää itselle ominaiset tavat leikkiä ja liikkua. Jo varhaisessa vaiheessa on suuri merkitys liikunnallisen elämäntavan rakentumisessa. (Sääkslahti 2015, 151-152 [Sääkslahti, Soini, Mehtälä, Laukkanen, Iivonen 2013, 27-31].)

Varhaiskasvatuksen liikuntakasvatuksen tulee olla monipuolista, tavoitteellista sekä erityisesti lapsilähtöistä. Sen avulla voidaan tukea lapsen fyysistä, psyykkistä, sosiaalista sekä emotionaalista kehittymistä. Ohjatut liikuntatuokiot ovat tärkeitä lapsille, ja niitä tulisi olla useita kertoja viikon aikana. Liikuntatuokioita olisi hyvä olla sisällä sekä ulkona kerran viikossa. Näiden tuokioiden lisäksi liikuntatuokioita voidaan liittää myös muihin toimintojen osaksi. Ohjattu tuokion pituus riippuu lapsen iästä sekä liikunnan intensiteetistä. Tuokio kestää 10 minuutista noin 60 minuuttiin. Aikuisen on tärkeää seuralla, tarkkailla, kannustaa, ohjata sekä rohkaista yksilöllisesti, unohtamatta tarkkailua lasten yksilöllisen liikunnan määrästä sekä laadusta. (Varhaiskasvatuksen liikunnan suositukset 2005, 17-24.)

6.2 1-3-vuotiaan liikunta

Alle kolmevuotiaiden kanssa liikkuminen on suurimmaksi osaksi omaehtoista. Sillä tarkoitetaan liikkumista, jota lapsi tekee omasta mielenkiinnosta ja halusta joko yhdessä muiden kanssa tai yksin. Osana arkipäivässä olevien toimintojen ja hoitotilanteiden mukaan, omaehtoista liikuntaa tapahtuu. Aikuisen tulisi antaa lapselle aikaa ja tilaa liikkua hänen omien liikumisedellytystensä mukaisesti aina kuin mahdollista. (Varhaiskasvatuksen liikuntasuositukset 2005, 10-11.)

Mahdollisuus omatoimisuuteen ja sen harjoitteluun tulee leikin ja liikunnan kautta, sillä lapsi saa niiden kautta paljon kokemuksia. Oman kehonsa ja aistiensa kautta lapsi tutkii ympäristöä ja saa tällä tavoin itse vaikuttaa toimintaansa. Kasvattajan tehtävä on huolehtia siitä, että lapsi saa pienestä asti mahdollisuuden olla itsenäisesti ympäristönsä kanssa tekemisissä sekä toimia tilanteissa itse määräten. (Wacker 2014, 5 [Zimmer 2001, 16].)

Tässä iässä lapsen perusliikkeet ovat kehittymässä, mutta eivät suinkaan täydellisiä. Lapsi saattaa oppia ensimmäisiä liikeyhdistelmiä, mutta koko toiminnalle on ominaista kömpelyys, suuntautumattomuus, hitaus ja riehakkuus. Tämän kehitysvaiheen aikana kävely muuttuu

juoksuksi, aktiiviset lapset ovat yleensä kiireisiä. Lapsen liikekoordinaatio on vielä heikosti kehittynyt ja käsitykset omasta kehosta ja sen eri osista kehittyvät jatkuvasti. Tämän ikäisen lapsen toiminta on yleensä lyhytjänteistä, sillä mielenkiinnon kohteet vaihtelevat nopeasti ja keskittymiskyky on heikkoa. Lapsi soveltaa hyvin yksinkertaisia sääntöjä ja hakee ympäristöstään esikuvia. Tässä iässä vanhemman ja kasvattajan rooli on erittäin tärkeää, koska lapsi seuraa jatkuvasti aikuisen toimia ja yrittää matkia niitä – matkiminen on tämän kehitysvaiheen tärkein menetelmä. (Hiltunen 1997, 104.)

1-3-vuotiaiden iässä tarvitaan runsasta perusliikkeiden kokeilua ja liikeyhdistelmien alkeisko-keilua erilaisissa, vaihtelevissa olosuhteissa. Tasapainoa, rytmi- ja reaktiokykyä tulee harjoittaa paljon, mikä edellyttää runsaasti erilaisia leikkejä ja pelejä ilman tarkkoja muotovaatimuksia, esimerkiksi matkimis- ja mielikuvitusleikkejä, joissa painotetaan iloa. Lapselle on hyvä antaa mahdollisuus oppimiseen itse keksien ja kokeillen. Leikki- ja harjoitusjaksojen tulisi olla vaihtelevia ja lyhyitä, joihin olisi hyvä sisällyttää juoksua, hyppäämistä, työntöä, kantamista, vierittämistä, ensikokeiluja pallon kanssa, kuperkeikkoja, erilaista tasapainoilua ja kiipeilyä. (Hiltunen 1997, 104.)

Näiden harjoitusten lisäksi voidaan tutustua alustavasti hiihtoon, uintiin sekä kolmipyöräisellä pyöräilyyn. Lapsi säätelee hyvin pitkälle itse omaa palautumistaan eri leikeissä, mutta vanhemman täytyy olla tarkkana siitä, ettei leikkiminen ole liiallista ja sotke esimerkiksi normaalia unirytmää. (Hiltunen 1997, 104.)

6.3 4-6-vuotiaan liikunta

Tämän ikäkauden alussa liikekoordinaatio on vielä heikkoa, mutta paranee nopeasti. Raajojen ojennukset, tarkat ja nopeat liikesarjat, lihasten jännityksen ja rentouden erottaminen on puutteellista. Perusliikkeet ovat hallinnassa ja erilaisten liikeyhdistelmien oppiminen alkaa. Tässä iässä lapsen tasapainokyky on kehittynyt etenkin pystyasennossa tehtävissä liikkeessä ja tämä

kehityskausi on parasta aikaa tasapainon kehittymisessä. Lapsen yleinen kestävyys ja lihasvoima alkavat kehittyä entisestään, liikkuvuus on hyvää sekä notkeus kehittyy edelleen. Liikkuminen rytmin mukaan onnistuu mukavasti, oman kehon tuntemus kehittyy ja silmä-käsi koordinaatio paranee. (Hiltunen 1997, 106.) Mielikuvituksen ja roolileikkien aikakautta on 4-5-vuoden vaihde. Lapset eläytyvät ja kuvittelevat itseään erilaisiin rooleihin esimerkiksi kokeilemalla, miten eri eläimet liikkuvat. (Honkonen & Rissanen 2011,21 [Karvonen 2003, 63].)

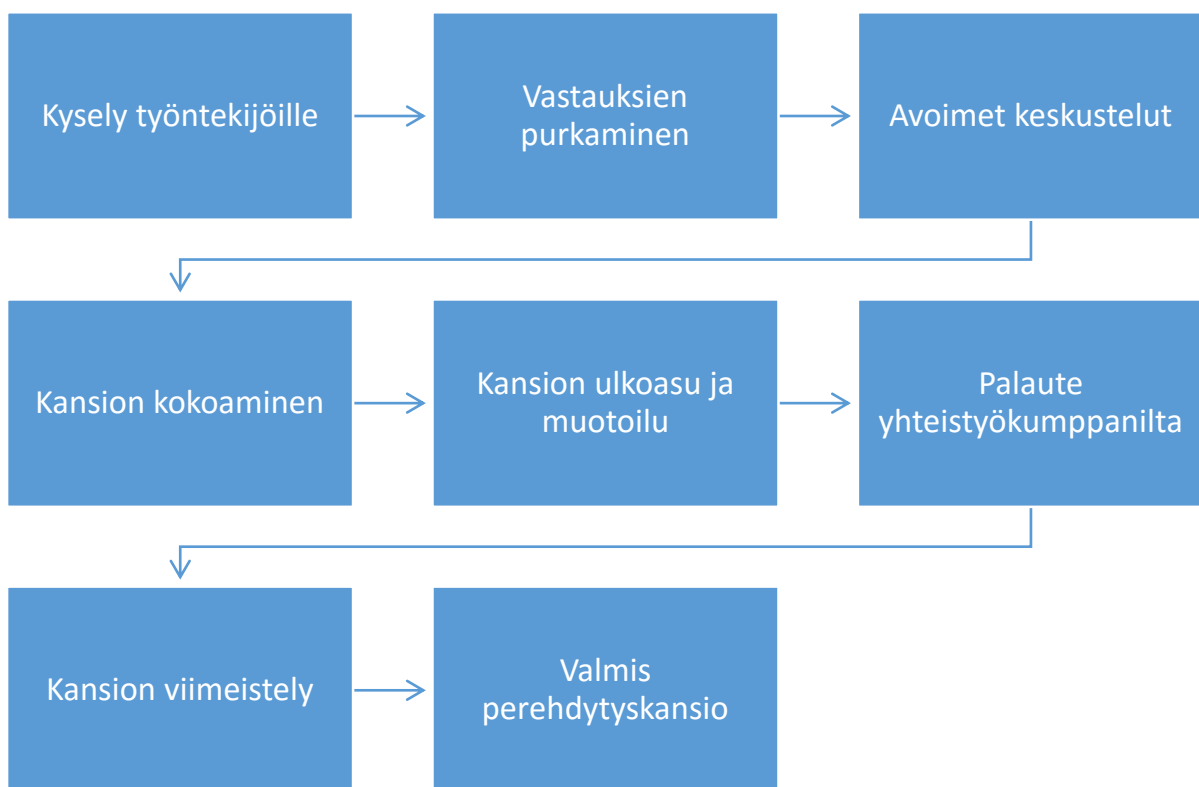
Lapsi tarvitsee monipuolisesti kehon eri osia rasittavaa liikuntaa, esimerkiksi kiipeilyä köyssissä, puissa, kiipeilytelineillä ja juoksuleikkejä. Tasapainokykyä on hyvä harjoittaa erilaisilla taivutuksilla, kierroilla, kierähdyksillä, ympäripyörähdyksillä, pysähtymisillä, alastuloilla, hyppyillä ja tasapainoharjoitteilla, voidaan kokeilla myös kuperkeikkoja, polkupyöräilyä, luistelua ja hiihtoa. Lasten kunto-ominaisuuksista voima kehittyy parhaiten käyttämällä omaa kehoa vastuksena esimerkiksi juoksemalla maastossa. (Hiltunen 1997, 106.)

Tällä ikäkaudella tulee myös harjoittaa esineen käsittelyliikkeitä sekä rytmittäjää. Käsittelyliikkeitä voidaan harjoitella lyömällä, kiinniottamisella sekä pallojen, hernepussien, mailojen kanssa temppuilemalla. Rytmittäjää voidaan harjoittaa käsiä taputtamalla, laulamalla, kävelemällä, juoksemalla erilaisissa rytmeissä sekä opettelemalla yksinkertaisia tansseja. Lapset innostuvat, kun tarjotaan erilaisia vaihtoehtoja ja siksi pakotteita ja pakottamista ei tule liikunnan yhteydessä käyttää koskaan. Tämän-ikäinen lapsi jaksaa ja haluaa tehdä paljon, mutta valitettavasti suurin rajoittava tekijä onkin kasvattajan ajan puute. (Hiltunen 1997, 106.)

Tässä iässä suurin osa lasten liikunnan kokonaismäärästä koostuu omaehtoisesta liikunnasta. Lapsella tulee olla joka päivä mahdollisuus liikkua monipuolisesti ja vaihtelevassa ja liikkumiseen edellyttävässä ympäristössä, tästä aikuisen tulee huolehtia. Varhaiskasvattajien ja vanhempien on huolehdittava yhdessä siitä, että lapsen päivittäisen liikunnan määrä täyttyy. (Varhaiskasvatuksen liikunnan suositukset 2005, 11.)

7 PEREHDYTYSKANSION TOTEUTUSPROSESSI

Opinnäytetyön teorian lisäksi toiminnallinen osuus muodostui perehdytyskansioista. Aloitin perehdytyskansion prosessin laatimalla kyselyn ryhmäperhepäiväkodin työntekijöille (KUVIO 2). Kysely auttoi minua pääsemään eteenpäin, sillä vastaukset auttoivat kokoamaan juuri heille sopivan ja tarpeellisen kansion. Kyselyn jälkeen pidimme työpaikalla muutamia avoimia keskusteluja siitä, mitä kansioon tulisi vielä lisätä tai muuttaa. Sen jälkeen aloitin kokoamaan kansiota aloittaen sisällysluettelon laatimisesta. Kuvitin, muotoilin ja viimeistelin kansion huolella yhdessä ryhmäperhepäiväkodin työntekijöiden kanssa. Lopuksi tein työntekijöille palautekyselyn kansioista.

KUVIO 2. Perehdytyskansion rakentumisen prosessi (Salmi, 2016)

7.1 Kysely työntekijöille

Perehdytyskansion toteuttamisessa halusin kysyä mielipiteitä, ideoita ja vinkkejä ryhmäperhepäiväkoti Tanhualan työntekijöiltä. Työntekijöitä on yhteensä kolme ja yksi heistä olen minä itse, joten vastasin myös kysymyksiin oman mielipiteeni mukaan. Laadin työntekijöille kyselyn, jossa halusin vastauksen siihen, miten he ovat perehdyttämisen hoitaneet aikaisemmin uusille työntekijöille, sijaisille sekä opiskelijoille. Vastauksena tähän tuli, että perehdyttäminen on ollut todella vähäistä, koska yritys on uusi ja työtehtävät ovat muotoutuneet vasta kuukausien aikana. Myös perehdytyskansio puuttuu, sillä yritys on uusi. Perehdytys on tapahtunut suullisesti ja käytännössä kertomalla sekä näyttämällä, miten toimitaan. Tämän kysymyksen perusteella sain idean, että perehdytyskansioon tulisi koota tärkeimmät asiat, jotta uusille työntekijöille ja sijaisille voidaan kertoa, miten työpaikalla toimitaan.

Toisena kysymyksenä halusin tietää sen, minkälaista perehdytystä he itse tarvitsisivat tällä hetkellä omaan työhönsä. Vastauksena tähän tuli esimerkiksi se, että pidettäisiin enemmän tiimipalavereita, jossa keskusteltaisiin kehittämisideoista, puutteista ja muutoksista. Työterveyshuollon järjestäminen oli myös yhtenä vastauksena, sillä sitä ei vielä yrityksessä ollut. Perehdytyskansioon liitetään, miten sairastapauksissa toimitaan, minne mennään ja miten tehdään. Yhtenä vastauksena tuli myös se, että olisi kiva saada perehdytystä nykyisille työntekijöille, jotta he saisivat vieläkin uutta tietoa esimerkiksi siitä, mitä puuttuu ja mitä tulisi kehittää työssä.

Kolmantena kysymyksenä haluaisin myös tietää, millainen olisi hyvä perehdytyskansio. Perehdytyskansioita on niin monenlaisia, sillä jokainen tekee omanlaisensa. Siksi olisi hyvä kuunnella työntekijöiden mielipiteitä tähän asiaan, sillä he tulevat sitä pääasiassa käyttämään. Kaikki vastaajat olivat sitä mieltä, että perehdytyskansion tulisi olla suhteellisen tiivistetty, ytimekäs ja kattava, jonka ehtii käydä läpi uusien työntekijöiden, opiskelijoiden ja sijaisten kanssa. Perehdytyskansion olisi hyvä olla myös ulkonäöllisesti houkutteleva, ettei siinä ole vain tekstiä tekstin perään. Selkeys nousi myös kaikilta työntekijöiltä esille.

Viimeisenä kyselyssäni halusin saada ideoita, toiveita ja vinkkejä Tanhualan perehdytyskansioon. Näitä tulikin todella hyvin, mikä auttoi minua kokoamaan kansion myös työntekijöiden mielipiteiden ja toiveiden pohjalta. Kansiossa olisi hyvä olla ensinnäkin Tanhualan arvot, tehtävälista, mitä kukin työntekijä tekee omassa vuorossaan, siivousasiaa, opiskelijan tehtävät, sairauspäiväkorvaukset, salassapitosopimus, turvallisuusasioita, esimerkiksi hätätapaukset, ensiavut, tapaturmailmoitus, lastensuojeluilmoitus (huoli puheeksi), kasvatuskumppanuus sekä liikuntateeman voisi tuoda esiin myös perehdytyksessä. Nämä vastaukset olivat minun mielestäni todella hyviä, ja sain paljon vinkkejä tulevan kansion sisältöihin.

7.2 Avoimet keskustelut

Prosessin edetessä keskustelin Tanhualan työntekijöiden kanssa perehdytyskansion sisällöstä. Mietimme yhdessä mitä asioita sinne olisi tärkeää koota, sekä mitä asioita jo muut kansiot sisältävät. Sain ryhmäperhepäiväkodin omistajalta paljon materiaalia, jota hyödynsin perehdytyskansioon. Keskustelimme usein myös omistajan kanssa kansioon tulevista asioista ja siitä, mitä hän vielä toivoisi lisää. Sain työntekijöiltä vapaat kädet perehdytyskansion tekemiseen, joten kansiossa näkyy minun luovuuteni. Keskustelin yrittäjän kanssa siitä, miten perehdytyskansiossa tulisi näkymään myös liikunta. Tulimme siihen tulokseen, että laitamme eri-ikäisten lasten liikuntasuosituksot yleisesti kansioon. Itse liikuntaleikkien kansio voisi olla seuraava projekti, joka tulisi olemaan tarpeellinen, sillä ryhmäperhepäiväkoti on teemaltaan liikuntapäiväkoti.

7.3 Perehdytyskansion rakentuminen

Aloitin perehdytyskansion tekemisen sen jälkeen, kun olin saanut opinnäytetyön teoriaosuden valmiiksi. Kansion tekeminen oli mielenkiintoista, sillä itse työntekijänä minunkin on hyvä tietää siihen sisältyviä asioita. Aloitin tekemällä ennakkoon sisällysluettelon, johon kokosin niitä asioita, joita perehdytyskansiossa olisi hyvä olla. Kun sisällysluettelo oli valmiina, aloitin kirjoittamisen. Kirjoitin yleisiä asioita siitä, missä Tanhuala sijaitsee, millaiset ovat tilat ja aukioloajat. Perehdytyskansioon kokosin myös tietoja henkilökunnasta, päiväohjelmasta, Tanhualan säännöistä ja arvoista. Tanhualassa työskentelee kolme lastenhoitajaa ja jokaisella on omat työvuorojen kuvaukset mitä kukin tekee sinä päivänä. Nämä asiat tulisi olla kansiossa, sillä sijaisten ja uusien työntekijöiden tulisi tietää, mitä kussakin vuorossa tehdään.

Tanhualassa siivous kuuluu kaikille työntekijöille. Kansioon kokosin myös siivousasioita, jotta sijaiset ja uudet työntekijät tietävät, mitä siivousasioita heille kuuluu. On myös tärkeää, kun uudet työntekijät ja sijaiset tulevat taloon, että heiltä vaaditaan vaitiolovelvollisuus. Kansio sisältää myös liitteenä vaitiolovelvollisuus sopimuksen, minkä työntekijä täyttää ensimmäisenä työpäivänään.

Yhtenä isompana osana halusin koota kansioon ensiapuun liittyviä asioita. On hyvä tietää, mitä erilaisissa tilanteissa tehdään, jos sellainen sattuu omalle kohdalleen. Vaikka ensiapukortin omistaminen kuuluu olla työntekijöillä, silti työntekijät halusivat ensiaputilanteista tietoja kansioon. Kokosin siihen tietoja esimerkiksi haavoista, palovammoista, tukehtumisesta, pistoksista ja raajavammoista.

Itse työntekijänä halusin myös koota perehdytyskansioon osan ”työntekijän hyvä tietää”. Siellä on arjen vinkkejä kuten tietoja ruokailusta, palkkauksesta ja verokortista. Työntekijän on hyvä tietää, kuinka toimitaan sairauspoissaoloissa, missä työterveyshuolto sijaitsee sekä mitä vakuutuksia heille kuuluu. Vuosilomat, vaitiolovelvollisuus ja rikosrekisteriote ovat sellaisia asioita, jotka kuuluvat jokaisen työntekijän oikeuksiin ja velvollisuuksiin.

7.4 Ulkoasu, muotoilu ja viimeistely

Alusta alkaen tiesin, että haluan tehdä perehdytyskansioista mahdollisimman helposti luettavan ja mielenkiintoisen. Olen itse nähnyt monenlaisia perehdytyskansioita, joten tiesin sen, minkälaista en halua tehdä. Halusin luoda erilaisia kuvioita ja tuoda yrityksen sisältä muutamia valokuvia kansioon, näistä pyysin esimieheltäni luvan saada ne julkaista. Halusin käyttää paljon värejä, mutta ei liikaa, ettei siitä tulisi liian sekavan näköinen. Halusin tehdä kansioista selkeän, joten laitoin kunkin asian omalle sivulleen, jotta se olisi selkeä lukijalle ja helpottaisi lukemista. Mielestäni kansioista tuli hyvin monipuolinen, helposti luettava ja kattava sekä visuaalisesti houkutteleva.

Halusin viimeistellä perehdytyskansion vasta sen jälkeen, kun olin saanut työntekijöiltä palautetta kansioista. Kansioista puuttui muutamia asioita, mitkä nousivat työntekijöiltä itseltään. Lisäsin esimerkiksi kuvauksen piha-alueesta kansioon, sillä se on osa meidän arkeamme. Kansiota viimeisteltiin yhdessä työntekijöiden kanssa. Kävimme läpi kansiota, jotta he saivat kertoa myös suullisesti minulle palautetta ja korjattavaa. Nyt kansio on valmis, ja tulemme päivittämään sitä jatkossa suoraan työpaikalla.

8 ARVIOINTI JA POHDINTA

Aloitin opinnäytetyön tekemisen keväällä 2016, ja ajattelin valmistuvani syyskuussa 2016, mutta toisin kävi. Laadin itselleni aikataulun opinnäytetyön ajallisesta etenemisestä, mutta keuhalla aloitin työt uudessa työpaikassa, joten muutoksia tuli aikatauluun. Päätin, että valmistuminen ei siirtyisi ensi vuodelle, vaan valmistuisin kuitenkin aikataulun mukaisesti viimeistään joulukuussa 2016.

Aiheena perehdytyskansio oli mielenkiintoinen, sillä omasta mielestäni perehdytyksellä on suuri merkitys uudelle työntekijälle, harjoittelijalle tai sijaiselle. Omasta kokemuksestani löytyy myös huonoja perehdytyskertoja, joten halusin panostaa tähän erittäin paljon. En ole edellisissä työpaikoissa saanut käteeni perehdytyskansiota, eikä perehdytykseen olla panostettu riittävästi. Perehdytyskansion avulla työntekijä saa tietoonsa tärkeimmät asiat yrityksestä, sekä siitä miten siellä toimitaan. Työntekijä voi palata perehdytyskansioon takaisin, jos tulee arveluttavia kysymyksiä tai uusia, yllättäviä asioita eteen. Koin hyväksi myös sen, että tein kansioista hyödyllisen nykyisille työntekijöille, siitä he voivat tarkistaa heille kuuluvia tärkeitä asioita. Halusin myös varmistaa, että perehdytyskansiota voidaan täydentää myöhemmin. Sinne voidaan lisätä uusia ja ajankohtaisia asioita, joita voidaan jatkossa hyödyntää.

Opinnäytetyön tekeminen oli monivaiheinen ja haasteellinen prosessi, mutta myös opettavainen kokemus. Ennen opinnäytetyön tekemistä mietin, että työn tekeminen tulee olemaan helppoa ja kivaa, mutta erehdyin. Koin, että työn tekeminen oli joskus hankalaa, sillä ajatukset harhailivat ja työt sekoittivat aikataulua. Teoriaosuus oli hankalin vaihe. Perehdyttämisaiheesta löytyi hyvin lähdetietoja, mutta esimerkiksi ryhmäperhepäivähoidosta minun oli vaikea löytää tarpeeksi kirjallisuutta. Mielestäni lähteiden määrä oli kattava. Oli mielenkiintoista tutustua teoriaan, sillä tulen itse hyödyntämään sitä tulevaisuudessa lastentarhanopettajana.

Koin myös liikunnan merkityksen tärkeäksi osaksi työtäni, sillä nykyajan lapset liikkuvat mielestäni liian vähän. On hyvä jo päiväkotikäisenä löytää liikunnan ilo tavalla tai toisella. Itse perehdytyskansioon laitoin vain muutamia asioita liikunnasta, mutta opinnäytetyöhön käsitelin asioita liikuntakasvatuksesta ja siitä, mitä liikunta on eri-ikäisillä lapsilla. Ajatuksia liikuntaan liittyvästä kansioista nousi myös mieleeni, ja se on harkinnassa tehdä tulevaisuudessa työpaikalleni. Omalla kohdallani tämä oli opettavaista, sillä lastentarhanopettajana minun tulee tietää lasten liikunnan suosituksista, jotta ne toteutuvat työssäni.

8.1 Perehdytyskansio

Perehdytyskansion kirjoittaminen ja kokoaminen olivat parhaimpia kokemuksia opinnäytetyössäni. Oli mielenkiintoista kirjoittaa kansiota omaan työpaikkaan, sillä itse tulen sitä hyödyntämään. Tehdessäni kansiota mietin, miten haluan jatkossa hoitaa perehdyttämisen uusille sijaisille sekä työntekijöille. Itse sain perehdytyksen kysellessäni sekä työntekijät kertoivat, miten siellä toimitaan. Olisin halunnut lukea myös perehdytyskansiota, jossa olisi ollut kaikki tärkeimmät asiat, mitä ei itse muistanut kysyä. Koska yritys on uusi, perehdytyskansiota siellä ei vielä ollut, joten opinnäytetyöni oli heille ajankohtainen.

Perehdytyskansioista tuli mielestäni monipuolinen, kattava, helposti luettava sekä visuaalisesti houkutteleva. Halusin tehdä kansioista kattavan kokonaisuuden, joka sisältäisi tärkeimpiä asioita yrityksestä, ja niistä asioista, joista päivittäin tarvitsee tietoja. Kansio sisältää tietoja päivittäisiä asioita esimerkiksi päiväohjelman, säännöt, työvuorojen kuvaukset, ruokahuollon ja siivousasiat. Näiden tietojen avulla uusi työntekijä pääsee hyvin mukaan toimintaan, ja pystyy sieltä tarkistamaan jatkossa asioita ja tehtäviään. Yhtenä isompana asiana työntekijöiden pyynnöstä nostin esille ensiaputilanteet, miten toimitaan ja mitä pitää tehdä erilaisissa ensiapuvaativissa tilanteissa. Nämä asiat ovat hyvin tärkeitä asioita kansion sisällössä, mutta haluan myös tuoda näitä esille kansion ulkopuolella lukijoille.

Omasta mielestäni tärkeimpänä asiana pidän kansiossa osiota ”työntekijän hyvä tietää”. Tämä osio sisältää muun muassa arjen vinkkejä, ruokailuasioita, työaika, palkkausta, vuosilomia, työterveyshuoltoa, vakuutuksia, vaitiolovelvollisuutta sekä rikosrekisteriotetta. Nämä asiat tulisi jokaisen uuden työntekijän lukea ehdottoman tarkkaan, jotta hän tietää oikeuksistaan ja velvollisuuksistaan.

Perehdytyskansion visuaalinen puoli on hyvin hallinnassa. Se ei ole liian värikäs eikä kuvia ole liikaa. Mielestäni kuviot tuovat selkeyttä. Koen värien käytön myös hyvänä, sillä itse en pidä pelkästä mustasta valkoisella paperilla. Kansio ei ole liian värikäs, sillä halusin värien käytön olevan hillittyä. asiat tulevat hyvässä järjestyksessä, otsikot ovat selkeitä sekä sisällysluettelo on helposti luettavia. Luettelosta näkee selkeästi millä sivulla asiat ovat esitettynä.

8.2 Yhteistyökumppanilta saatu palaute

Laadin Ryhmäperhepäiväkoti Tanhualan työntekijöille palautekyselyn, jossa kysyin heidän mielipiteitään perehdytyskansion sisällöstä sekä visuaalisuudesta. Halusin myös kuulla risuja sekä ruusuja kansioon liittyen. Annoin kansion heille luettavaksi muutamaksi päiväksi, jotta he saivat tutustua siihen. Tämän jälkeen he saivat täyttää palautekyselyn, ja kertoa myös suullisesti mielipiteitä ansiosta.

Työntekijät kuvailivat ansiota asialliseksi, selkeäksi, johdonmukaiseksi ja helppolukuseksi. Heidän mielestään kansio sisälsi kaiken tarpeellisen tiedon sopivasti tiivistettynä. Osiot sisälsivät tarpeeksi selkeää tietoa sekä olivat hyvin jaoteltuina. Kehitettäväksi nousi muutamia asioita, joita ansiosta puuttui. Esimerkiksi piha-alueen kuvaus puuttui ansiosta kokonaan. Se on työpaikan kannalta tärkeä asia, sillä Tanhuala on liikuntapainotteinen päiväkotii. Nämä asiat lisäsin heti ansioon, jotta ne eivät jää sieltä puuttumaan.

Kansio oli työntekijöiden mielestä visuaalisesti iloinen ja värikäs ja sopi hyvin aihealueeseen. Kuvat olivat hyvin valittuja ja niitä oli sopiva määrä. Kansion rakenne oli johdonmukainen ja selkeä. Kansio vastasi työntekijöiden odotuksia, oli monipuolisempi mitä olivat odottaneet. Kansio tuli hyvään tarpeeseen, koska sitä ei ole ollut aikaisemmin. Työntekijät kertoivat, että kansio tulee olemaan hyödyksi työssä. Sain myös isot kiitokset kansion tekemisestä: "kansioista näkee, että on nähty paljon vaivaa ja työtä sen eteen".

LÄHTEET

Ahokas, L. & Mäkeläinen, J. 2013. Perehdyttäminen ja työnopastus -ennakoivaa työsuojelua. Paino: Painojussit Oy.

Alila K. & Kronqvist E-L. 2007. Sosiaali- ja terveysministeriön selvityksiä 2007:72. Varhaiskasvatus vuoteen 2020. Varhaiskasvatuksen neuvottelukunnan loppuraportti. Helsinki: Yliopistopaino.

Hiltunen, P. 1997. Liikunnan iloa. Terveellisen liikunnan opas kaikenikäisille. Keuruu: Otavan Kirjapaino.

Hirvi, S. 2009. Perehdytystä päivähoitoon. Perehdytyskansio ryhmäperhepäiväkoti Suvitulenpesään. Laurea-ammattikorkeakoulu, Sosiaaliala. Opinnäyte. Saatavissa: https://www.theseus.fi/xmlui/bitstream/handle/10024/2457/Hirvi_Saara.pdf?sequence=8. Viitattu 16.10.2016.

Honkonen, H. & Rissanen, H. 2011. Ryhmäliikuntaleikit 3-6-vuotiaiden lasten motorisen kehityksen tukena. Liikuntaleikkikansio Uppo-Nallen päiväkotiin. Savonia-ammattikorkeakoulu, Toimintaterapian koulutusohjelma. Opinnäyte. Saatavissa: https://www.theseus.fi/bitstream/handle/10024/38347/Heidi_Rissanen.pdf?sequence=1. Viitattu: 31.10.2016.

Hujala, E. & Turja, L. 2016. Varhaiskasvatuksen käsikirja. 3., päivitetty painos. Jyväskylä: PS-kustannus.

Jaakkola, T., Liukkonen, J. & Sääkslahti, A. 2013. Johdatus liikuntapedagogiikkaan. Teoksessa T. Jaakkola, J. Liukkonen & A. Sääkslahti (toim.) Liikuntapedagogiikka. PS-kustannus, 17-27.

Karvonen, P. & Siren-Tiusanen, H. & Vuorinen, R. 2003. Varhaisvuosien liikunta. VK-kustannus Oy. Jyväskylä: Gummerus Kirjapaino Oy.

Kjelin, E. & Kuusisto, P-C. 2003, Tulokkaasta tuloksetekijäksi. Jyväskylä: Gummerus Kirjapaino Oy.

Koivunen, P-L. 2009. Hyvä päivähoito. Työkaluja sujuvaan arkeen. Jyväskylä: PS-kustannus.

Kupias, P. & Peltola, R. 2009. Perehdyttämisen pelikentällä. Helsinki: Palmenia.

- Kylmänen, E. 2016. Uusi liikuntasuositus: Päiväkoti-ikäisille lapsille lisää vauhtia ja nujuaamista. Helsingin Sanomat. Saatavissa: <http://www.hs.fi/urheilu/a1473214827692>. Viitattu 10.10.2016.
- Mahkonen, S. 2016. Varhaiskasvatuslaki. Keuruu: Otavan Kirjapaino Oy.
- Malina, R., Bouchard, C. & Bar-Or, O. 2004. Growth, maturation, and physical activity. Champaign, IL: Human Kinetics.
- Peltokangas, M & Tornberg, O. 2012. Päiväkoti Pelle Torpan Perehdytyskansio. Oulun seudun ammattikorkeakoulu, Sosiaaliala. Opinnäyte. Saatavissa: https://www.theseus.fi/bitstream/handle/10024/50613/Peltokangas_Milka_Tornberg_Outi.pdf.pdf?sequence=1. Viitattu: 20.9.2016.
- Perhepäivähoidon kehittämisen suuntia. 2007. Sosiaali- ja terveysministeriön selvityksiä 2007:5. Helsinki. PDF-dokumentti. Saatavissa: <https://www.julkari.fi/bitstream/handle/10024/111432/Selv200705.pdf?sequence=1>. Viitattu 30.6.2016.
- Ryhmäperhepäiväkoti Tanhuala. 2016. Www-dokumentti. Saatavissa: <https://paivakotitanhuala.wordpress.com/>. Viitattu 30.7.2016.
- Stodden, D., Goodway, J., Langendorfer, S., Robertson, M., Rudisill, M., Garcia, C. & Garcia, L. 2008. A developmental perspective on the role of motor skill competence in physical activity: An emergent relationship. *Quest* 60 (2), 290-306.
- Sääkslahti, A. 2015. Liikunta varhaiskasvatuksessa. Jyväskylä: PS-kustannus.
- Sääkslahti A., Soini, A., Mehtälä, A., Laukkanen, A. & Iivonen, S. 2013. Liikunnallisen lapsuuden askelmerkit asetetaan jo päiväkotiyksikössä. *Liikunta & Tiede* 48 (6), 40-46.
- Työterveyslaitos. 2015. Perehdyttäminen. Www-dokumentti. Saatavissa: http://www.ttl.fi/fi/tyoyhteiso_ja_esimiestyo/johtaminen_ja_esimiestyo/perehdyttaminen/sivut/default.aspx. Viitattu 12.6.2016.
- Työterveyslaitos. 2011. Perehdytä hyvin. Www-dokumentti. Saatavissa: <http://www.ttl.fi/fi/toimialat/soter/vanhustyjo/osaaminen/perhehdytys/Sivut/default.aspx>. Viitattu 12.6.2016.
- Työturvallisuuslaki. 23.8.2002/738. Saatavissa: <http://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/2002/20020738>. Viitattu 12.6.2016.
- Varhaiskasvatuksen liikunnan suositukset. 2005. Sosiaali- ja terveysministeriö, opetusministeriö, Nuori Suomi ry. PDF-dokumentti. Saatavissa: http://www.ukkinstituutti.fi/filebank/1721-Varhaiskasvatuksen_liikunnan_suosituks_2005.pdf. Viitattu 30.6.2016.

Varhaiskasvatustilaki. 19.1.1973/36. Saatavissa: <http://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/1973/19730036>. Viitattu 3.9.2016.

Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet. 2005. Sosiaali- ja terveysalan tutkimus- ja kehittämiskeskus. Saarijärvi: Gummerus Kirjapaino Oy. PDF-dokumentti. Saatavissa: <https://www.julkari.fi/bitstream/handle/10024/77129/Varhaiskasvatussuunnitelmanperusteet.pdf?sequence=1>. Viitattu 15.7.2016.

Vilka, H. 2003. Toiminnallinen opinnäytetyö. Helsinki: Tammi.

Väisänen, T. 2007. Ryhmis. Ryhmäperhepäivähoito tänään. Helsinki: Tammi.

Väisänen, T. 1997. Ryhmäperhepäivähoito. Varhaiskasvatus. Saarijärvi: Gummerus Kirjapaino Oy.

Wacker, A. 2014. Liikunnan merkitys alle 3-vuotiaille lapsille. Liikuntaleikkiopas päiväkodille. Jyväskylän ammattikorkeakoulu. Sosiaaliala. Opinnäyte. Saatavissa: <https://www.theseus.fi/bitstream/handle/10024/79694/Annika%20Wacker.pdf?sequence=1>. Viitattu 26.10.

Zimmer, R. 2001. Liikuntakasvatuksen käsikirja- didaktis- metodisia perusteita ja käytännön ideoita. Helsinki: LK-kirjat.

Kysely Ryhmäperhepäiväkoti Tanhualan perehdytyskansioon**4.7.2016**

Olen Ylivieskan Centria ammattikorkeakoulussa oleva sosionomiopiskelija, joka suuntautuu varhaiskasvatukseen. Olen tekemässä opinnäytetyönä teille perehdytyskansiota ja toivoisin, että te työntekijät voisitte vastata muutama kysymykseen, jotta voisimme toimia yhteistyössä. Näin voidaan saada aikaan yhdessä monipuolinen ja kattava perehdytyskansio niin uusille työntekijöille kuin teille vanhoillekin.

"Hyvä perehdyttäminen lyhentää työn oppimiseen tarvittavaa aikaa. Onnistunut perehdytys lisää työntekijän sitoutumista työpaikkaansa ja vähentää henkilöstön vaihtuvuutta. Hyvin hoidettu perehdyttäminen antaa työntekijälle tunteen siitä, että häntä arvostetaan ja tarvitaan yhteisten päämäärien saavuttamiseksi. Perehdytys vaikuttaa myös siihen, millainen mielikuva työnantajasta ja työyhteisöstä syntyy." (Kuntatyönantajat 2011)

1. Miten olette hoitaneet perehdyttämisen uusille työntekijöille, sijaisille ja opiskelijoille?

2. Minkälaista perehdytystä tällä hetkellä tarvitsisit omaan työhösi?

3. Millainen olisi hyvä perehdytyskansio?

Ideoita, toiveita ja vinkkejä Tanhualan perehdytyskansioon ☺

ISO KIITOS!☺

PALAUTEKYSELY

Perehdytyskansio alkaa olla valmiina ja toivoisin saavani teiltä kommentteja kansion sisällöstä sekä ulkoisesta toteutuksesta. Toivon rehellisiä vastauksia, jotta voin korjailla asioita tarpeen mukaan.☺

1. Mitä mieltä olit perehdytyskansion sisällöstä?

a. Mikä kansiossa onnistui mielestäsi hyvin?

---

b. Mitä osiota olisi voitu vielä kehittää?

---

c. Mitä olisit toivonut vielä lisättävän?

---

2. Mitä mieltä olit kansion visuaalisuudesta sekä rakenteesta?

---

3. Vastasiko perehdytyskansio odotuksiasi?

---

4. Muita mielipiteitä, risuja ja ruusuja ☺

KIITOS YHTEISTYÖSTÄ!